

Og vi venter stadig...

I tidligere tider kaldte vi det agurketid – og guderne må vide hvorfor. Men det er karakteristisk for disse mellempereperioder, hvor alle er gået på ferie, tingene ligger i dvale, og hvad pokker skal man så skrive om. Men det er en årligt tilbagevendende begivenhed, og den er der, uanset om vi kan lide det eller ej. Det gør også livet svært for klummeskrivere. Det er sin sag at efterlade to sider helt blanke, så et eller andet skal der ske. Jeg venter selv med ferie til engang i sidste halvdel af august – og hvis nogen skulle have gode idéer, så lad være. Der er alarm på huset og hele to krokodiller, der holder vagt indenfor. De er godt nok af plys, men de kan nogle ting.

Men sommerferien og ventetiden prompter jo også nogle ting hos læsere, der har forskellige forslag til forbedring af fodboldreglerne. Jeg er altid lykkelig for, at nogen overhovedet gider beskæftige med reglerne. Det er ikke altid det mest sexede, men omvendt er det jo det, som vi alle har at rette ind efter. Og det er svært at dømme en fodboldkamp uden at kende reglerne (jo, bevares har jeg oplevet dommere på lavere niveauer dømme efter, hvad de nu syntes). I udviklingen bagefter har svaret typisk været 'Jeg har aldrig problemer'. Nej, det ville du heller ikke have haft, hvis du havde stillet en kasse øl ved det ene hjørneflag og givet frit slag. Hovedsagen er, at den kamp gerne skulle afvikles efter de samme regler som alle andre kampe i Danmark. Ellers er der nogle af os andre, der kommer på arbejde, hvis vi begynder at tænke i protestsager og tilsvarende. Det er ikke på eliteplan, at vi har problemerne – det er på breddeniveauet, at der fra tid til anden dukker ting op. Der er mange breddedommere – heldigvis flertallet – som er helt ajour med, hvad der foregår, men der er godt nok også mange andre, der godt kunne bruge en tur omkring årets obligatoriske teorigennemgang (så fik jeg også lige gjort reklame for den). Spillerne skal have tillid til dommeren – og det har de kun, hvis han har helt styr på sagerne.

Men tilbage til de rare mennesker, som har columbusægget med hensyn til reglerne. Lad os starte med offside-reglen, som jo har været genstand for diskussion i menneskealder. I tirsdagens Frederiks Borg Amtsavis (som jeg får ind ad døren hver morgen som velkomment vedhæng til Politiken) havde en læser fået en halv sides spaltepads til at argumentere for, at offside-reglen helt burde afskaffes. Han henviste også til håndbold, hvor der nu blev scoret mange flere mål end tidligere (godt nok var data over 50 år gamle, men lad nu det være). Han postulerede også, at der ville blive et langt større rum at spille i, hvis offside-reglen blev afskaffet.

Nuvel – der kan sagtens være nogle pointer, men præmisserne er forkerte, som vi så ofte ser, når folk henviser til håndbold. Man kan ikke sammenligne de to sportsgrene på regelniveau. Banestørrelsen alene gør, at der er voldsom forskel. Omstillinger kan ske meget hurtigere i håndbold, end de kan i fodbold, hvor hurtige igangsættelser ikke ligefrem er fokuspunktet i disse år – alle vil gerne have deres spillere i position, man har på ethvert hold dødboldspecialister osv.

Hvis vi lige vender tilbage til off-side reglen, er det en af de sidste rester, der eksisterer fra det oprindelige rugby-spil, hvor bolden ikke måtte spilles fremad.. Man skal ikke glemme, at fodbold i England (som med rette kalder sig fodboldens moderland) var i skarp konkurrence med rugby tilbage i 1860-erne. Faktisk var der i en årrække to rivaliserende regelsæt: et hvor man måtte bruge hænderne, et hvor man ikke måtte.

Forsøget med at afskaffe offside-reglen helt og holdent er for længst afprøvet og dumpet. Det samme er mange af de andre forsøg, som læsere sender ind – men bliv endelig ved: vi bliver også klogere og kan i givet fald forsøge igen.

Men lad os bare lege med tanken om en komplet afskaffelse af offside-reglen. Skribenten i Frederiksborg Amts Avis skriver, at det vil mere frit spillerum for både forsvarere og angribere. Det er uden tvivl rigtigt. Men hvad jeg tror (og dette er en trossag – jeg ved det godt), er at angriberne vil stille en 'fisker' (som vi kaldte det i min skoletid) op foran modspillernes mål. Next step er at trække en forsvarer ned for at dække fiskeren – hvorefter angriberen selvfølgelig skal have støtte af en kollega – som også skal dækkes af en forsvarer. Så inden vi har set os om, har vi en voldsom koncentration af spillere omkring straffesparksfeltet – og meget få tilbage.

Det vil medføre et spil a la håndbold, hvor midtbanen stort set er ubefolket. Og ja, det er rigtigt, som læseren skriver, at det giver mere rum at spille i. Ja tak, men det er gabende tomt. Og hvad hulen skal vi så med en bane på 105 x 68 meter ?

Er det den slags fodbold, som vi gerne vil se ?

Det her er kompliceret stof og ikke noget, som vi kan klare i Danmark. Vi er frygtelig ortodokse på lovområdet og forholder os kun till cirkulærer fra FIFA og UEFA. Det kan synes kedeligt, men sådan er livet.

Essensen er, at enhver sammenligning med håndbold, amerikansk fodbold og andet er meningsløs, så længe den ikke bliver sat ind i en større kontekst. De specielle effekter kan synes fristende (FIFA åbner ved det kommende VM for kvinder op for, at publikum kan lytte med omkring VAR-kommunikationen) som i USA – men forvent ingen mirakler. Jeg tror, at folk vil blive slemt skuffede for der er ingen sensationer her – højst nogle interne bemærkninger.

Det var en rigtig feriekolonne, hvor jeg forsøgte at samle op på diverse ting. Lad os glæde os, til sæsonen begynder igen.